

GHEORGHE BALABAN

Personalitatea lunii august

Gheorghe Balaban s-a născut la 3 iulie 1923, în satul Toderița, comuna Mândra, județul Brașov. După absolvirea școlii primare în satul natal, a urmat cursurile gimnaziale și liceale la Liceul Militar „Mihai Viteazul” din Târgu-Mureș (1934 – 1942). În vara anului 1942 s-a înscris la Școala Navală „Mircea”. Fiind admis printre primii, a avut dreptul de a alege să studieze în țară ori în Germania. A plecat la Academia Navală din Flensburg, pe care a absolvit-o după doi ani, cu brio. A rămas în Germania, tot la Flensburg, pentru a urma Cursul de ofițeri torpilor pentru nave de suprafață. În campania de vară, 1943, a efectuat stagiul de practică pe crucișătorul-școală „Prinz Eugen” și pe distrugătorul Z-28.

În urma actului de la 23 august 1944, a solidarizat împreună cu ceilalți 23 de camarazi români, patru ofițeri și 19 elevi (an I și II), cu România și drept urmare au fost internați în Lagărul de la Marlag und Milag Nord (4 septembrie – ianuarie 1945).

În ianuarie 1946 a fost repatriat. În aprilie a susținut examene de echivalare la Școala Navală și pentru rezultatele obținute, coroborate cu cele din Germania, a fost declarat șeful Promoției 1944. Numele Gheorghe I. Balaban este scris pe placa de marmură a șefilor de promoție din Academia Navală „Mircea cel Bătrân” pe baza datelor din dosarul promoției sale, aflat în arhivă.

La 8 mai 1946 a fost avansat în gradul de aspirant, dar, luându-se în considerare vechimea din 1944, iar în anul 1947 a fost avansat la gradul următor – locotenent. La 30 decembrie 1949 a fost avansat locotenent-major, la 4 octombrie 1951 căpitan-locotenent, iar în decembrie 1952, a fost avansat la excepțional, căpitan de rangul III. În noiembrie 1955 a fost trecut în rezervă.

În cei nouă ani cât a fost ofițer în cadrul Marinei Militare, doar o lună de zile (septembrie – octombrie 1946) a fost ofițer cu navigația și transmisiunile pe torpilorul „Zborul”. În rest, activitatea sa a fost legată de învățământul de marină fiind profesor la Școala Navală, până la gradul de căpitan de rangul III, predând navigație, manevre, astronomie nautică, navigație tactică, torpile, cinematică. Astfel:

- - octombrie 1946 – octombrie 1948, a fost profesor ofițer de clasă, la Școala Navală;
- - octombrie 1948 – mai 1949, profesor și șef de diviziune, la Școala Navală;
- - mai - septembrie 1949, ofițer cu navigația și ofițer instructor elevi pe Nava Școală „Mircea”;
- - septembrie 1949 – ianuarie 1950, profesor și șef birou manuale la Școala Militară de Ofițeri de Marină;
- - ianuarie - august 1950, comandant și profesor la Cursul de Perfecționare pentru ofițeri politici organizat de Marina Militară;
- - august - octombrie 1950, comandantul Școlii pentru Ofițeri Politici de Rezervă organizat pe Nava Școală „Mircea” și „Libertatea”;
- - octombrie 1950 – iulie 1951, profesor de navigație, manevre, navigație tactică și torpile la Școala Militară de Ofițeri de Marină;
- - iulie 1951 – decembrie 1952, profesor de navigație la Școala Militară de Ofițeri de Marină;
- - decembrie 1952 – decembrie 1953, profesor - șef astronomie;

- - decembrie 1953 – decembrie 1954, șef ciclu astronomie nautică;
- - decembrie 1954 - octombrie 1955, șef Catedră Navigație și Hidrometeorologie la Școala Militară Superioară de Marină;
- - octombrie – 22 noiembrie 1955, șef Catedră Navigație și Aparate Navigație.

În viața civilă, a fost angajat în cadrul Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor București, mai întâi ca inspector principal de registru la Direcția Registrului Naval Român, apoi expert la Căpitania portului Constanța, comandant de lungă cursă pe nave de mare tonaj, pe primele mineraliere construite pentru statul român în Japonia.

Este autorul unor studii și articole pe teme de navigație, publicate în reviste de specialitate, precum și a unor lucrări fundamentale în domeniul marinei. Experiența dobândită în rodnică sa activitate, consultarea unei bogate literaturi de specialitate, la care se adaugă dragostea de mare și de marină au condus la realizarea unor lucrări de căpătâi în domeniul naval.

Astfel, se pot enumera:

- - Manualul ofițerului de cart, Editura Militară, 1953;
- - Conducerea navei, Ediția I-a, Editura Tehnică, 1958;
- - Conducerea navei, Ediția a II-a, Editura Tehnică, 1963;
- - Tratat de navigație maritimă, Ediția I-a, Editura Sport - Turism, 1976;
- - Tratat de navigație maritimă, Ediția a II-a, Editura Sport - Turism, 1986;
- - Tratat de navigație maritimă, Ediția I-a, Editura LIRA, 1996;
- În anul 1990 a fost avansat în grad de comandor în retragere.